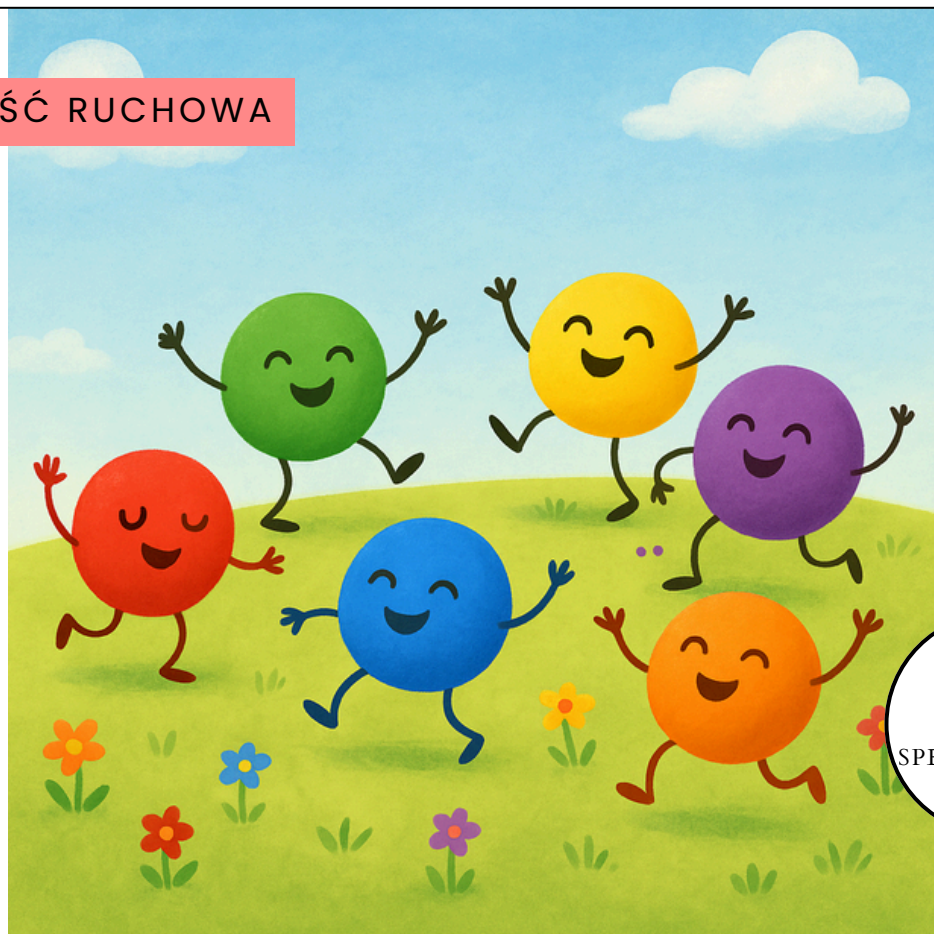

OPOWIEŚĆ RUCHOWA

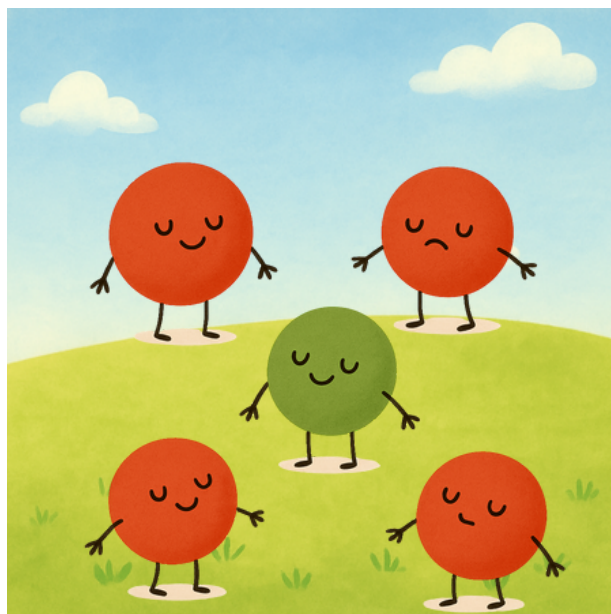
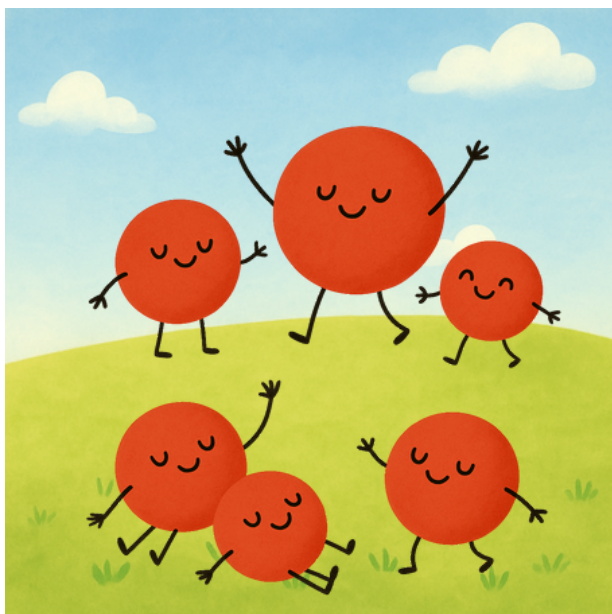
W krainie Kropek

Dzień Kropki
– 15.09.2025r –

WWW.SPECJALNIE-TU.PL

15.09.2025r.

IG: SPECJALNIE.TU

Rozwijanie postaw akceptacji, tolerancji i szacunku wobec inności przez ruch, opowieść i sztukę, w nawiązaniu do Międzynarodowego Dnia Kropki.

Cele:

- Kształtowanie postawy otwartości, empatii i szacunku wobec różnic.
- Uświadomienie dzieciom, że każdy człowiek (jak każda kropka) jest inny – i to jest wartościowe.
- Rozwijanie ekspresji ruchowej i umiejętności współpracy.

Potrzebne materiały:

- Kolorowe kółka (kropki) z papieru lub materiału w różnych kolorach (czerwone, zielone, niebieskie, żółte, fioletowe, pomarańczowe).
- Muzyka do tańca (instrumentalna, spokojna lub rytmiczna).
- Opowieść ruchowa (załącznik)
- Ilustracje kropek (załącznik)

Opowieść ruchowa "W krainie Kropek"

- wprowadzenie do zajęć -

Wprowadzenie

- Czy znacie Dzień Kropki?
- Co to jest kropka?
- Czy wszystkie kropki są takie same?
- Pokazanie ilustracji: „Oto kropki z naszej bajki. Co zauważacie?”
[załącznik]

Opowieść ruchowa "W krainie Kropek"

- Wprowadzenie kolorowych kropek: każde dziecko (lub grupa) wciela się w jeden kolor. (rozdanie papierowych kropek)
- Nauczyciel opowiada historię, dzieci reagują ruchem.

Rozmowa kierowana – "Jak się czuły kropki?"

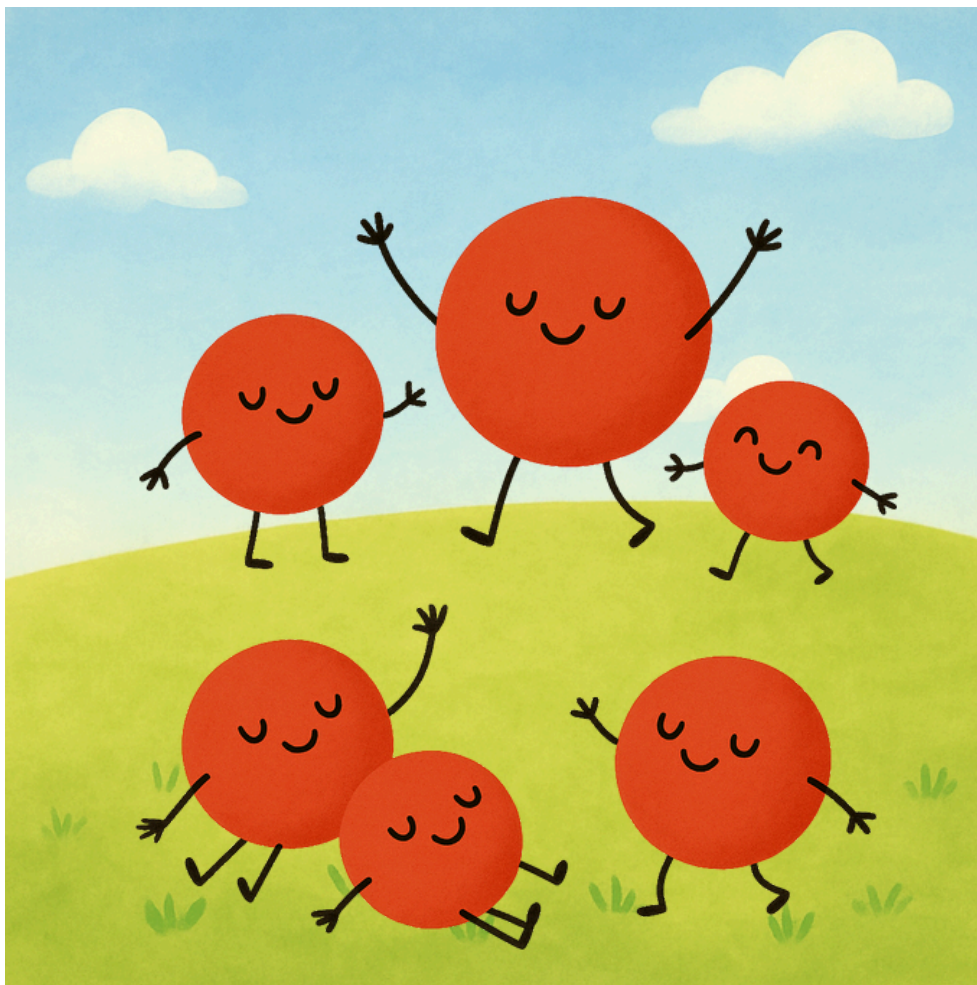
- Co wydarzyło się w Krainie Kropek? Jak się zmieniły czerwone kropki?
- Czy wszystkie kropki musiały być takie same?
- A my – czy jesteśmy wszyscy tacy sami? Czy to dobrze?

Opowieść ruchowa "W krainie Kropek"

"W Krainie Kropek rozpoczyna się dzień. Czerwone kropki przeciągają się i ziewają. Są gotowe do wspólnej zabawy!"

Dzieci leżą zwinięte w kulkę – przeciągają się, ziewają i powoli wstają.

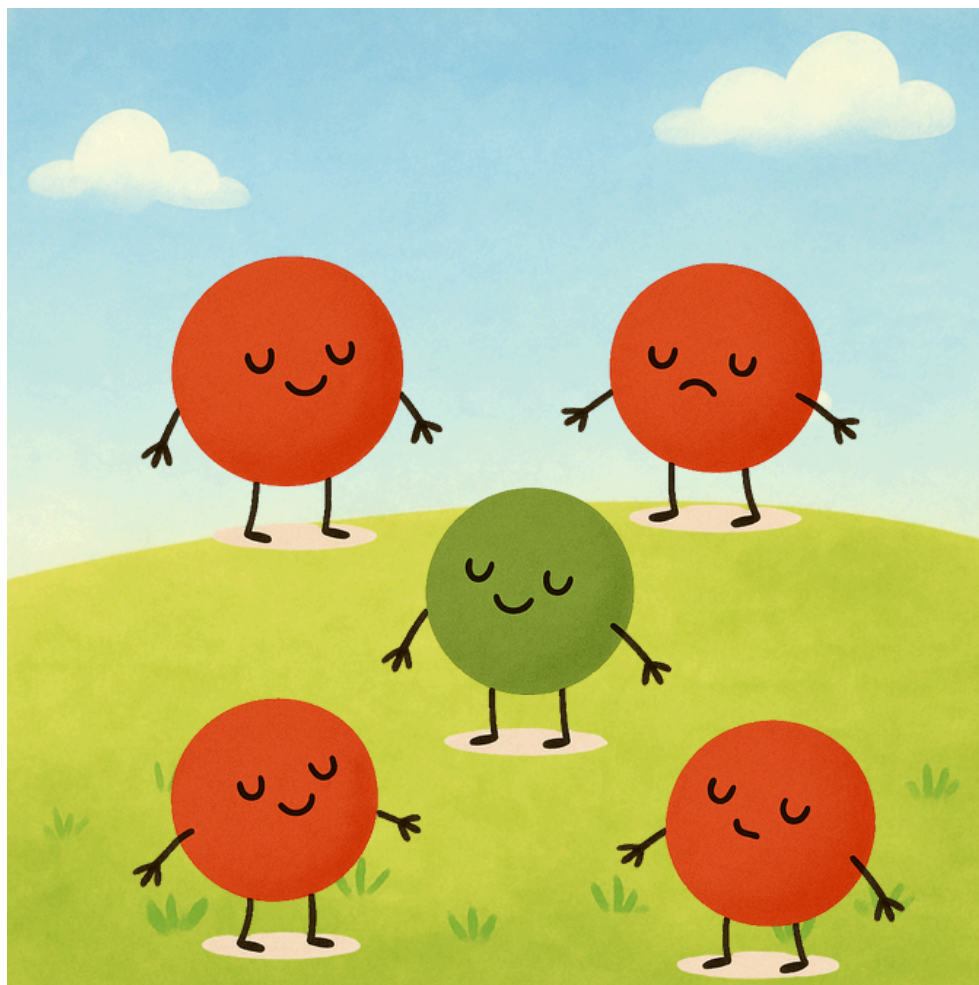

"Jak co dzień, czerwone kropki tańczą swój taniec: obrót w prawo, obrót w lewo, dwa podskoki i klaśnięcie."

Dzieci wykonują choreografię: obrót, obrót, podskoki, klaśnięcie.

“Nagle zza wzgórza toczy się... Zielona Kropka! Porusza się inaczej – lekko, powoli, jak trawa na wietrze.”

Jedno dziecko odgrywa Zieloną Kropkę – płynne, spokojne ruchy. Reszta dzieci obserwuje, naśladuje ją z ciekawością.

“Początkowo czerwone kropki są zaskoczone... Ale jedna z nich próbuje zatańczyć jak Zielona. Potem druga... Aż w końcu wszystkie razem tworzą nowy, piękny taniec!”

Dzieci łączą ruchy czerwonej i zielonej kropki – tańczą razem, obracając się, falując ramionami.

**“Nagle z czterech stron przytoczyły się inne kropki!
Niebieska – jak kropla wody – skacze i wiruje!
Żółta – jak promień słońca – świeci i błyszczy!
Fioletowa – tajemnicza i spokojna – kołysze się jak chmurka.
Pomarańczowa – energiczna i szybka – pędzi jak błyskawica!”**

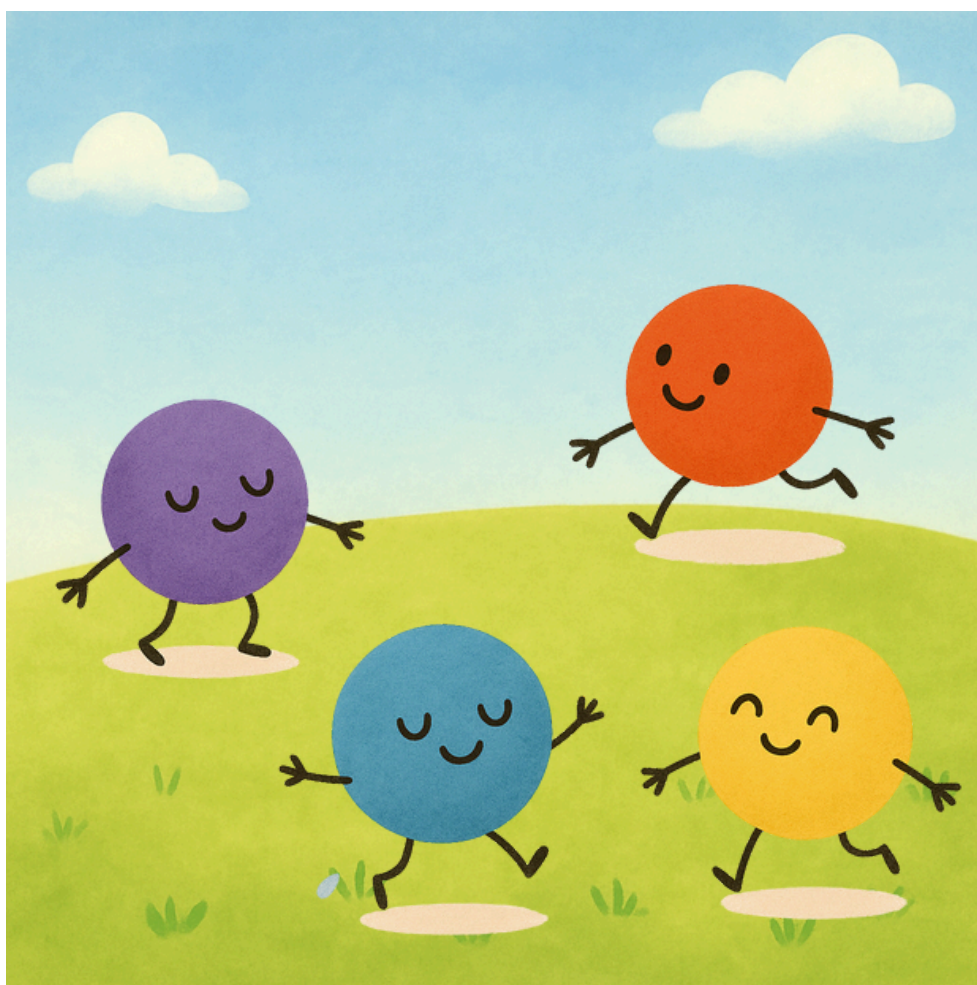
Każde dziecko odgrywa inną kolorową kropkę, pokazując jej charakterystyczny ruch:

Niebieska – skoki, obrót

Żółta – ręce w górę, "świecenie"

Fioletowa – wolne krążenie ramion

Pomarańczowa – szybkie przebieranie nogami, obrót

**“I nagle... wszystkie kropki tańczą razem! Każda trochę inaczej,
ale wszystkie razem – czerwona, zielona, niebieska, żółta,
fioletowa, pomarańczowa...”**

*Dzieci improwizują – każdy tańczy po swojemu, ale starają się utrzymać rytm
muzyki i uśmiechać się do innych.*

“Kropki usiadły razem w kole. Choć są różne, chcą się poznać.”

Dzieci siadają w kole.

Narrator mówi:

„Zielona powiedziała: Lubię liście i wiatr.

Niebieska: Uwielbiam deszcz i jeziora.

Żółta: Ja jestem ciepła jak słońce!

Fioletowa: Kocham wieczór i ciszę.

Czerwona: A ja lubię święta i przytulanie!”

